Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 90 WEDNESDAY, MAY 13 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 -ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 13-го ТРАВНЯ 1998 р. Ч. 90 РІК CV

В. ПУСТОВОЙТЕНКО ВІДКРИВ ЗУСТРІЧ ЕБРР

Київ. — Тут у суботу, 9-го травня, прем'єр-міністер України Валерій Пустовойтенко відкрив щорічну зустріч Європейського банку реконструкції та розвитку, зазначивши, що цей форум сприятиме розвиткові української економіки і поліпшить образ України у світі.

На зустріч, до якої Київ готувався як до національного свята, з'їхалося понад 2,000 підприємців, а також міністри фінансів і банкіри з Европи і країн СНД. Метою форуму є оцінка поступу економічних реформ в післякомуністичних країнах.

„Сподіваюсь, що спільними зусиллями ми зможемо сприяти здійсненню прагнення України здобути достатній рівень економічного розвитку, гарантування політичної безпеки, утвердження державності, суверенітету, забезпечення добробуту та гідного існування українського народу“, — сказав В. Пустовойтенко.

Український прем'єр подякував ЕБРР за „підтримку наших реформ“, зауваживши, що підтвердженням цього є те, що банк обрав Київ для проведення своєї щорічної зустрічі.

„Україна розглядає свою співпрацю з ЕБРР як органічний елемент загального процесу перетворень в Европі, як ще один крок до створення єдиного, інтегрованого економічного простору, — сказав він. — І хочу вас запевнити, що не зважаючи на досить великий час співробітництва з европейськими фінансовими організаціями, для світу повноцінне відкриття України, потенціялу її економіки, внутрішнього ринку, геоекономічних можливостей ще перед нами“.

Прем'єр ствердив, що однією з основних передумов економічного зростання в Україні є збільшення інвестицій. За його словами, впродовж „останніх років прямі чужоземні інвестиції, хоча і незначні за обсягом, мають стійку тенденцію до збільшення“. В. Пустовойтенко запевнив учасників форуму, що Уряд вже підготував пакет необхідних інвестиційних законів.

Як відомо, за сім років своєї незалежности Україна привабила трохи більше як 2 блн. дол. інвестицій, що є дуже мало. Суперечливі закони, а також корупція відлякують інвесторів.

Однак, за словами українських урядовців, увага представників світового підприємництва до форуму у Києві велика. „Це перевершило навіть наші оптимістичні сподівання, — сказав міністер фінансів Ігор Мітюков. — В Національному Банку вже підписано кілька угод“.

ЕБРР засновано в 1991 році для того, щоб допомогти колишнім комуністичним країнам у трансформації їхніх економік. На сьогодні банк діє в 26 країнах.

„Ситібанк“ відкрив відділ в Україні

Київ. — Україна стала сотою країною, в якій американський „Сітібанк“ відкрив свій відділ, повідомила УНІАР.

Віцеголова банку Вілліям Ровдс підкреслив на зустрічі з Президентом Леонідом Кучмою, що Україна — держава величезного стратегічного значення, і тому „Сітібанк“ приділяє велику увагу діяльності саме на цій території. Зустріч була присвячена співробітництву у банково-фінансовій сфері.

„Сітібанк“, початковий капітал якого в Україні становитиме 25 млн. дол., має намір співпрацювати не тільки в фінансовій, але і в інших сферах, зокрема в культурній. Напередодні зустрічі з Президентом України банк передав 100,000 дол. на розвиток Києво-Могилянської Академії. Банк також готовий брати участь в реставрації історичних пам'яток України.

„Коли така солідна фінансова установа як „Сітібанк“ йде в Україну, то це добра ознака і сигнал довір'я до української держави“, — сказав Л. Кучма.

С. Тигипко передбачає економічний ріст

Київ. — Цього року перший раз за час незалежности економіка України почне зростати, сказав на форумі Европейського банку реконструкції і розвитку віцепрем'єр Сергій Тигипко. За його словами, економічна криза досягла нижньої межі і цього року почнеться зріст приблизно на 1 відс.

Починаючи від 1991 року валовий національний продукт України постійно падав. Минулого року він впав на 3.2 відс., а порівняно з 1989 роком — на 63 відс.

Український віцепрем'єр з питань економічної реформи сказав також, що зовнішній борг України, який перевищив 10 блн. дол., „не є дуже високий і є під контролею“. Міжнародні економісти критикують Україну за готовість позичати гроші на високі відсотки, щоб сплачувати борги. Нещодавно С. Тигипко визнав, що незабаром фонди, потрібні на покриття боргів, перевищуть надходження до бюджету.

Виступаючи на форумі ЕБРР, асистент секретаря скарбу ЗСА з міжнародних питань Дейвід Ліптон назвав політику Уряду України ворожою до приватного сектора. За його словами, негайно треба провести глибокі фінансові і структурні реформи. Він зазначив, що ЗСА заохочуватимуть Україну до проведення політики, яку підтримує Міжнародний валютний фонд.

У червні до України знову приїжджає делегація МВФ і С. Тигипко висловив сподівання, що на цей раз фонд схвалить для України трирічний кредит у сумі 2.5 блн. дол. Віцепрем'єр сказав також, що інфляція цього року буде 12 відс., на 2 відс. вищою ніж минулого року.

Україна вимагає більше грошей на реконструкцію саркофагу

Київ. — 11-го травня Президент України Леонід Кучма закликав Захід виділити більше грошей на реконструкцію чорнобильського саркофагу, небезпека від якого збільшується з кожним роком.

Виступаючи перед представниками Европейського банку реконструкції та розвитку Л. Кучма сказав, що фінансові втрати від чорнобильської катастрофи в шість разів перевищують прибутки, передбачені бюджетом України.

Того самого дня ЕБРР підписав дві угоди щодо ремонту саркофагу на загальну суму 110 млн. дол. Міністер довкілля України Юрій Костенко сказав, що ці гроші дозволять почати роботи відразу. Однак Україна потребує значно більше грошей. На сьогодні зібрано лише половину з потрібних 750 млн. дол. Якщо не вдасться зібрати необхідні фонди, сказав діючий президент ЕБРР Чарлз Франк, наслідки для світу неможливо буде уявити.

За словами Ю. Костенка, наявні гроші використовуватимуться впродовж наступних двох-трьох років для ремонту найслабших місць саркофагу, щоб уникнути його завалення. Проєкт реконструкції саркофагу розрахований на кілька років. Впродовж семи-восьми років передбачається стабілізація цієї будови, а впродовж наступних 10 років — вивіз радіоактивного матеріялу з-під саркофагу.

Обговорено проблеми розвитку ринку консультаційних послуг

Київ (УНІАР). — У київському представництві Світового банку керівники провідних консультативних фірм та представники Державного комітету розвитку підприємництва обговорили проблеми ринку консультаційних послуг в Україні.

Голова Державної податкової адміністрації України Юрій Єхануров серед факторів, які гальмують розвиток консультантства в Україні, назвав консервативність директорського корпусу: „пересічний український директор консультацій не потребує, бо впевнений, що сам усе знає“.

Особливу увагу приділено необхідності створення державних інститутів для підготови кваліфікованого персоналу, що вирішило б проблему браку фахівців. Цю проблему можна було б вирішити ще й під умовою, якщо в Україні свої фірми створюватимуть ті, хто тепер отримує освіту у провідних західних університетах. У представництві Світового банку обговорено також питання недосконалости законів. Ці закони не визначають відповідальности за надання неякісних послуг і фактично їх не контролюють.

Президент "Укрконсалтингу" Олександер Пасхавер зазначив, що половину валового національного продукту в Україні виробляється саме в тіньовому секторі економіки. Отож, на думку Пасхавера, "тіньовий

(Закінчення на стор. 4)

Тим разом все для жінок

Ню Йорк (О. Кузьмович). — Керівник відомої широко Студії Мистецького Слова Лідія Крушельницька здається ніколи не хоче і не любить навіть відпочивати, а нові ідеї родяться у неї одна за одною. Не диво, що композитор Ігор Соневицький, вислухавши її плянів щодо нового задуму, ствердив, що вона у своїх ідеях стає щораз молодшою.

Л. Крушельницька під час розмови.

— Для мене її підготова до нової вистави студії здавалася новою та оригінальною, передусім хоча б тому, що побачимо її у виконанні лише жінок.

— Як це так сталося і яка була того причина, що тим разом ви вибрали лише акторок вашої студії, а поминули зовсім мужчин?

— Бачите, я ствердила, що у моїй праці з молодими студійцями якось так сталося, що в багатьох постановках переважали актори мужчини. Ось хоча б у Гоголя „Ревізорові з Петербурга“. То ж я придумала тим разом запросити до виконання творів Лесі Українки лише жінок і назвала цей вечір „Жінка крізь віки“. Так, у вибраних творах, чи у виїмкових, із різних творів Лесі іде у мене все по черзі і по часі. Зачинаю від мітології, а кінчаємо „Грішницею“.

— А скільки молодих жінок бере участь у тій оригінальній виставі?

— Я маю вибраних 13 дівчат і з ними переводжу проби. Як знаєте, вони всі або працюють, або студіюють, отже, пробу роблю кожного дня з поодинокими акторками, коли хто, і як може. А тільки часом маю щастя зібрати їх усіх разом, а це дуже потрібне, бо всі вони будуть цілий час на сцені.

— Але ж вони не рецитують цілий час?

— Ні, тільки дві поеми деклямують усі разом, а в загальному лише де-не

(Закінчення на стор. 4)

Чорнобиль все більше занепокоює

Київ. — Як уже інформовано, бюлетень Центру громадської інформації з питань атомової енергетики Науково-дослідного інституту міністерства атомової промисловости Росії оприлюднив контроверсійну точку зору київського професора Є. Антипенка на дійсні наслідки чорнобильської атомової катастрофи. Проф. Є. Антипенко, покликуючись на думку деяких інших вчених, приходить до висновку, що „невеликі дози опромінення спричинюють швидше продовження, а не зменшення тривалости життя“.

Цими днями в столиці України відбулася науково-практична конференція, присвячена проблемі оздоровлення дітей післячорнобильського покоління. Її учасники доказово, конкретними фактами, спростували оптимістичний погляд проф. Є. Антипенка як такий, що не має під собою жодних підстав.

Насправді рівень захворювань серед українських дітей і підлітків постійно зростає і значно перевищує показники серед дорослого населення країни. Після катастрофи на Чорнобильській АЕС, яка сталася 12 років тому, українські діти хворіють у шість разів частіше. Більш ніж удвічі зросла кількість випадків захорювань на злоякісні пухлини.

Медичні спеціялісти України констатують різке збільшення кількости дітей з вродженими вадами з причини сильної патології вагітности у жінок: удвічі стали частіші випадки тяжких токсикозів і анемії. У шість разів частіше, ніж до 1986 року, українським дітям діягностують хворобу,

(Закінчення на стор. 4)

ІНДІЯ ПЕРЕВЕЛА АТОМОВІ ВИБУХИ

Ню Делі. — У понеділок, 11-го травня, майже 24-ри роки після здійснення свого першого атомового вибуху, Індія перевела три підземні атомові вибухи в північнозахідній пустині країни. Виглядає, що цим кроком Індія вирішила, після багатьох років невизначености, показати світові, що вона має ядерну зброю.

Після неповних двох місяців при владі прем'єр-міністер Атай Бігарі Вайпай, провідник Гіндуської націоналістичної партії, котра завжди пропаґувала здобуття ядерної зброї для своєї країни, бо уважала це першим кроком до статусу світової потуги, виступив перед репортерами засобів масової інформації з повідомленням про цей доконаний факт. Він повідомив, що пробні вибухи здійснено в стейті Раджастан на Похаранській базі 350 миль на південний захід від Ню Делі, місці, де 18-го травня 1974 року було здійснено першу спробу ядерного вибуху Індії.

Здійснивши згадані випробування, уряд Індії після довгих десятиліть обережности вийшов на відкритий шлях і відразу стягнув на себе негайний осуд міжнародної спільноти. Ці випробовування та натяки на озброєння ракет ядерними боєголовками не тільки відкриють можливості дорогих і небезпечних змагань ядерного озброєння між Індією та Пакистаном але й напевно спровокують економічні санкції згідно зі законом ЗСА та загострять напруження з Китаєм, ядерною потугою, котра, на думку багатьох, є куди більш небезпечною як Пакистан.

Крім того, ці випробування спровокували можливість застосування супроти Індії закону ЗСА, котрий стримає негайно більйони долярів американської допомоги.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ПАМ'ЯТНИК ЖЕРТВАМ ГОЛОДУ ПОВЕРНЕНО НА МІСЦЕ

КИЇВ. — Пам'ятник жертвам Великого голоду 1932-33-го років 7-го травня повернено на своє місце перед дзвіницею Михайлівського собору на Михайлівській площі. За кілька днів перед цим за наказом київської міської державної адміністрації пам'ятник перенесли з Михайлівського майдану в парк за Михайлівський собор, що викликало хвилю протестів у засобах масової інформації з боку багатьох громадян та громадських організацій. Отож 7-го травня в 11-ій годині вечора пам'ятник повернули на попереднє місце.

ВИПЛАЧУЮТЬ БОРГИ ПЕНСІОНЕРАМ

КИЇВ. — Понад 83 млн. грн. виділено для виплати травневих пенсій пенсіонерам-військовослужбовцям Збройних Сил, органів внутрішніх справ та інших формувань. Про це повідомили в управлінні Державного скарбництва. Уряд вживає заходів для своєчасної виплати пенсій ветеранам війни і праці. Значну роботу в цьому мають провести обласні державні адміністрації, мобілізувати для виплат пенсій гроші з місцевих бюджетів.

ЗАПОБІГАЮТЬ ЛІСОВИМ ПОЖЕЖАМ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Як повідомила пресслужба Ради Міністрів Автономної Республіки Крим, кримський уряд затвердив заходи, спрямовані на збереження лісів півострова. На протязі всього літнього періоду на площі 310,000 гектарів будуть патрулювати гелікоптери, які мають подбати про гасіння можливих вогнявих осередків. За рішенням уряду формується мобільний загін спеціялізованої медичної допомоги, забезпечений усіма необхідними медикаментами та обладнанням для надання першої допомоги. Загородивши всі дороги в ліс, органи державної влади мають намір розгорнути серед населення широку пропагандивну кампанію з метою збереження лісів.

НАПЕРЕДОДНІ ДНЯ ПЕРЕМОГИ

СИМФЕРОПІЛЬ.— Традиційною маївкою на Ангарському перевалі відзначено в Криму 53 річницю перемоги у Другій світовій війні. У святкуванні взяли участь керівники Верховної Ради та Ради Міністрів Автономної Республіки Крим, які зустрілися з Героями Советського Союзу, кавалерами орденів Слави та медалів "За відвагу". В Українському музичному театрі відбувся святковий концерт. В суботу, 9-го травня, ветерани війни пройшли містом до пам'ятника Невідомому воякові й поклали квіти.

ВЕТЕРАНИ НЕСУТЬ ІДЕЮ ЄДНАННЯ СЛОВ'ЯНСЬКИХ НАРОДІВ

ХАРКІВ. — До Харкова на честь Дня Перемоги в рамках автопробігу по містах України, Росії та Білорусі, приїхала делегація ветеранів війни з сусідніх країн. Автопробіг, оганізований союзами офіцерів трьох країн, стартував у Москві на Красній площі 1-го травня. За словами організаторів, акцію задумано з метою пронести ідею єднання слов'янських народів. Після мітингу, що відбувся з участю представників харківських громадських організацій, ветерани поклали квіти до пам'ятника загиблим у Другій світовій війні.

ШТУЧНІ ПЕРЕПОНИ

КИЇВ. — У зв'язку з тим, що 5-го травня президент Білорусі Олександер Лукашенко заявив, що Білорусь не ратифікує договір про кордон з Україною, доки Київ не визнає борг на суму 215 млн. дол., амбасадора Білорусі в Україні Володимира Курашка запрошено до Міністерства Закордонних Справ України для розмови. Як повідомили в управлінні інформації МЗС, українська сторона висловила білоруському амбасадорові своє здивування з приводу штучних перепон на шляху до набуття чинности договору про державний кордон між Україною та Білоруссю. Адже договір про кордон підписав у Києві 15-го травня 1997 року особисто президент Білорусі О. Лукашенко.

ПОТРІБНІ РИНКОВІ РЕФОРМИ

КИЇВ. — "Найбільша складність України у співробітництві з Европейським Союзом — це наша ментальність. Ми думаємо, що нам будуть давати гроші, а насправді нам хочуть інвестувати їх і отримувати від цього прибуток", — заявив голова Національної агенції України з питань розвитку та европейської інтеграції (НАУРЕІ) Роман Шпек на засіданні пресового клюбу "Ринкові реформи в Україні". Підписаний 23-го квітня 1998 року президентський указ, яким затверджено положення про НАУРЕІ, дає право агенції розробляти і впроваджувати механізми співпраці органів центральної виконавчої влади з ЕС. За словами Р. Шпека, ця співпраця стає одним з визначальних напрямів праці НАУРЕІ. Водночас агенція не претендує на монополію у сфері співпраці з ЕС, а має на меті налагодити тіснішу співпрацю з усіма установами, які в тій чи іншій формі підтримують партнерство з ЕС. Р. Шпек зауважив також, що інвестиції в Україну не надходитимуть без політики економічних реформ. Економічний розділ в угоді про співпрацю між Україною і ЕС складається з 28 напрямків, але тісній співпраці заважає ненадійна правна система в Україні, відсутність нового Цивільного кодексу (ще й досі діє кодекс 1961 року) тощо.

У СВІТІ

У КИТАЙСЬКІЙ СТОЛИЦІ відбулася урочиста церемонія, присвячена 100-річчю Пекінського університету, найавторитетнішого навчального закладу країни. Виступаючи перед професорами, студентами і представниками громадськости, китайський президент Жіянг Земінь закликав молодь поглиблювати свої знання в ділянках сучасної науки і техніки, щоб запевнити швидкий рух країни до оновлення і прогресу. Президент також висловив побажання, щоб китайські юнаки і дівчата ставали до праці там, де вони найбільш потрібні, і не боялися ніяких труднощів, бо „саме труднощі гартують волю і формують сильний характер“. Особливо Ж. Земінь наголосив на тому, щоб студенти, поруч зі засвоєнням наук і модерних технологій, „виробляли правильні ідеологічні та моральні погляди“. З моменту свого заснування в 1898 році Пекінський університет завжди асоціювався з політикою перетворень. З його стін вийшла переважна більшість керівників держави, в тому числі Мао Зедонг. Студенти університету очолювали знаменну демонстрацію протесту на площі Тіянаньмень в 1989 році, жорстоко придушену владою.

В АМЕРИЦІ

У НЕДІЛЮ, 10-ГО ТРАВНЯ, Федеральна адміністрація летунства, турбуючись безпекою пасажирів, видала наказ негайно припинити в ЗСА всі лети старших пасажирських літаків типу Боїнг 737, після того як при перевірці згадних літаків знайдено небезпечні ушкодження в електроінсталяціях помп палива у деяких літаках. Крім того, дано наказ впродовж наступних двох тижнів перевірити цього ж типу літаки середньої старости. Це зарядження викликало багатогодинні затримки та цілковиті скасування деяких летів для понад 100,000 пасажирів денно у наступних кількох днях, але більшість з опитуваних пасажирів підкреслили, що хоч це спричинить деякі зміни в їхніх плянах, то це є малою заплатою за безпеку. Це вперше за 20 років Федеральна адміністрація летунства зробила таке драстичне рішення. Раніше, подібно зареґовано на пасажирські літаки типу Ді-Сі -10 після нещасного випадку в Чикаго 1979 року, де загинули всі пасажири та залога. Цим разом зроблено це заздалегідь, як тільки виявлено можливу небезпеку. Впрвді, багато пасажирів нарікають на невигоди, але безпека летів важніша.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Переломова Конвенція УНСоюзу?

Пишемо „переломова" зі знаком запиту, бо справді не знаємо чи буде вона такою, чи ні, хоча хочемо, щоб вона такою була. А це залежатиме майже виключно від її учасників — делеґатів, членів Головного Уряду, почесних членів Головного Уряду УНСоюзу, а навіть можливо від гостей, які їхнім зацікавленням, настановою і неформальним вкладом можуть також причинитися до успіху цієї 34-ої Конвенції у 104-річній історії нашої найстаршої організації в західньому світі.

Вже в самому зародку і задумі ця 34-та Конвенція є історичною: відбувається вона вперше на канадській території, в серці одної з найбільш активних громад тієї країни, в Торонто, де й були поставлені перші підвалини УНСоюзу в Канаді.

Але є й цілий ряд інших аспектів, які роблять цю Конвенцію історичною і можуть перетворити її у переломову в бутті українського братсько-забезпеченевого руху. Є це остання Конвенція УНСоюзу у XX столітті і повинна вона надати напрямні на діяльність нашого Батька-Союзу у XXI столітті, яке напевно позначиться рядом інновацій в ґльобальному сенсі, тож треба вже тепер відповідно психологічно приготовитись до них.

На порядку нарад цієї Конвенції є ряд преважливих справ, які прийдеться делеґатам розглянути без упереджень, із тверезим розсудком, в сенсі добра та користи для членства і цілої нашої громади. Є справа злуки УНСоюзу з двома іншими братськими організаціями — Українською Народною Поміччю і Українським Братським Союзом. Віримо, що делеґати ґрунтовно обзнайомилися з проєктами тих злук, опублікованими заздалегідь у двох мовах у „Свободі" і „Українському Тижневику". Вже обговорювалося в наших органах і на останніх нарадах Головного Уряду УНС питання можливої зміни назви злучених установ, викристалізувались погляди „за" і „проти", але треба мати на увазі всі інші аспекти пропонованої злуки, загальний мерітум справи, а не обмежуватися до семантики, додання чи недодання одного слова до майбутньої назви. Хочеться вірити, що одно слово не стане на перешкоді в загально бажаній злуці.

З минулої Конвенції в Піттсбурґу залишився спорий жмут запропонованих змін до теперішнього статуту УНСоюзу, а то й деякі нові, пов'язані зі злукою. Преважливим питанням є пропонований перехід на корпоративну структуру керівних органів УНСоюзу. Вартою застанови у вирішенні цього питання повинна бути спроба в 1986 році поєднати в організаційній структурі УНСоюзу існуючу систему секретарів-організаторів із новотвором професійних продавців забезпечення. Цей, в основному, добре задуманий крок не дав бажаних результатів, бо стара система, у великій мірі природним процесом, почала занепадати, а нова не зуміла закорінитись, що й відбилося неґативно на організаційній структурі УНСоюзу. І так, малий приплив нового членства та постепенне відчуження УНСоюзу від загалу громади причинилися до обмеження братської діяльности, до зростання дефіцитів видань і Союзівки, а в останній фазі привели до продажу будинку в Джерзі Сити і закупу меншого в Парсиппані, щоб доповнити сильно надщерблені резерви.

Це все разом сильно захитало престиж УНСоюзу в ширших громадських колах, що, в поєднанні з невеселою ситуацією в Україні, породило почуття дефетизму і песимізму. На нашу думку, власне збереження і поширення наших видань, як і популяризація Союзівки, як майже єдиних незабезпеченевих користей для нашого членства і громади, є ключевими для відродження вітальности нашої братсько-забезпеченевої установи в поході до XXI століття. Їхня нівеляція може стати „каменем преткновенія" не тільки для злучених союзів, але й для цілої субстанції нашої досі унікальної національно-етнічної групи в ЗСА і Канаді.

Як правило, конвенції УНСоюзу завжди становили перекрій наших громад під оглядом політичних поглядів, релігійних віроісповідань, регіональних і вікових груп. Такою й є ця 34-та Конвенція. Треба сподіватися, що цей наскрізь позитивний репрезентативний амальґам окрилюватиме дебати, дискусії, пропозиції і рішення Конвенції та викристалізує дух оновлення і творчого динамізму. Тоді ця 34-та Конвенція ввійде в історію як справді переломова і історична.

Анатолій Шевченко,
Київ

ВИБОРИ І НАЦІОНАЛЬНІ МЕНШИНИ

Як відомо, за підсумками голосування у всіх 225 округах, 4-відсотковий рівень у виборах до Верховної Ради України подолали вісім партій: КПУ набрала 24,68 відс. голосів, Рух — 9,40 відс., СПУ-СелПУ — 8,54 відс., ПЗУ — 5,46 відс., НДП — 4,99 відс., „Громада" — 4,68 відс., ПСПУ — 4,04 відс., СДПУ(о) — 4,02 відс.

Висліди розумної етнополітики

Аналіза програм партій і виборчих бльоків, а також результатів голосування свідчить, що етнічний фактор, поряд з іншими, безумовно відігравав свою ролю у виборах, однак його вплив не став рішальним, а навпаки, був помітно меншим, ніж під час попередніх парляментарних і особливо президентських виборів.

Цьому сприяла передусім розумна державна етнополітика, яка базується на демократичному законодавстві у цій сфері, на уважному врахуванні інтересів і потреб всіх етнічних складових українського суспільства. Ця політика загалом знаходить зрозуміння і підтримку збоку національних меншин. Свідченням цього стало, зокрема, звернення керівників організацій національних громад України до своїх громад. Звернення не аґітувало за певну партію або конкретного кандидата. Воно закликало представників національних меншин вплинути на долю держави, взявши участь у виборах, „прийти на виборчі дільниці і проголосувати так, як підказують нам сумління, досвід і переконання. Якщо всі ми прийдемо на вибори, парлямент адекватно відтворюватиме структуру суспільства, інтереси і цілі громадян країни". Це звернення, яке 18-го березня ц.р., підписали керівники більшости етнічних громад України (білоруської, болгарської, вірменської, грецької, жидівської, корейської, польської, румунської, російської, мадярської, фінської та чеської), також зіграло свою, безперечно, позитивну ролю у зменшенні впливу на вибори етнічного фактора.

Ті партії та виборчі бльоки, які вирішили спекулювати на етнічних почуттях та інтересах населення, не дістали підтримки виборців. Показовим в цьому розумінні є неуспіх, з одного боку, Соціяльно-Ліберального Об'єднання (СЛОн) і партії „Союз", головними передвиборними гаслами яких був захист російськомовного населення, а з другого — виборчих бльоків „Національний Фронт" і „Менше слів", які акцентували увагу на проблемах української етнонації.

Передвиборча аґітація СЛОна зосереджувалася на питаннях особливого статусу російської мови та російської культури в Україні. Серед пріоритетів Партії „Союз" — визнання росіян, поряд з українцями, державотворчою нацією в Україні, надання російській мові статусу другої державної мови, а також вступ України до міждержавного союзу з Росією і Білоруссю. Найбільш ефективним механізмом приєднання України до цього союзу партія вважає проведення загальнонародного референдуму. В ході передвиборчої кампанії Партія „Союз", СЛОн та Партія Реґіонального Відродження України почали збирати підписи на підтримку його проведення. В результаті кожна із цих трьох партій набрала менше 1 відс. голосів виборців.

Показово, що навіть в Автономній Республіці Крим Партія „Союз" одержала лише 9,96 відс. голосів виборців, провівши лише одного депутата до Верховної Ради України і чотирьох до Верховної Ради Криму. На думку більшости політичних оглядачів, це свідчить про повну поразку об'єднавчих тенденцій білоруського зразку в Україні, а також про те, що „російська ідея" в чистому вигляді вже є чужою в Україні.

Звичайно, значна частина електорату в Криму, у східніх і південних областях хотіла б надання більш високого статусу російській мові і встановлення тісніших культурно-інформаційних та інших зв'язків з Росією. Однак переважають сьогодні не ці настрої.

Це врахували комуністи, програма яких мала більш універсальний характер — вона охоплювала і зазначені бажання, але висловлювала їх у пом'якшеній формі, висуваючи на перший плян питання соціяльні. Гасла комуністів більш льояльні до української державности, вони виступають за, так би мовити „політичну українськість" при збереженні культурно-мовної „російськости" російської громади України.

Голосуючи не за СЛОн чи „Союз", а за комуністів, етнічні росіяни й орієнтовані на російську культуру українці та представники інших національностей виявили, з одного боку, льояльність до української держави, а з іншого — дали до зрозуміння, що більш важливими для них сьогодні є питання соціяльні.

Познаки формування української політичної нації

Ці результати ще раз підтверджують, що спроби провести лінію розподілу між українцями і росіянами в українській політичній нації, яка формується як неросійська, але й не „чисто" українська, приречені на невдачу. Як і заклики деяких російських аналітиків і політиків створити в Україні „Русскую партию", яка стала б виразником інтересів етнічних росіян і лобістом інтересів Росії.

Певне уявлення про етнічні особливості електорату найбільш впливових партій дають результати опитування, проведеного у грудні 1997 року Українським інститутом соціяльних досліджень і Центром „Соціяльний моніторінг" (опитано 3,000 осіб, 75 відс. респондентів складали українці, 23 відс. — росіяни, 55 відс. — так звані україномовні і 45 відс. — так звані російськомовні). Серед прихильників КПУ виявилося дещо більше, порівняно з їхньою частиною опитуваних, етнічних росіян (+8 відс.) і російськомовних (+16 відс.) і віднносно менше українців (-10 відс.) та україномовних (-16 відс.) Прихильників Руху виявилося помітно більше, порівняно з їхньою питомою вагою в опитуваній кількости українців, (+19 відс.) і особливо україномовних (+35 відс.). Відповідно в групі прихильників цієї партії менше росіян (-18 відс.) і російськомовних (-30 відс.)

Результати виборів в цілому підтвердили певне „зміщення" електорату КПУ до переважно російськомовного південно-східнього реґіону, в якому проживає абсолютна більшість етнічних росіян України, а електорату Руху в більш українські за складом населення і мовою спілкування західні області. Понад 30 відс. голосів комуністи отримали: в Луганській області (41,16 відс.), в Криму (39,17 відс.), у Дніпропетровській (39,58 відс.), Миколаївській (37,45 відс.), Харківській (37,50 відс.), Кіровоградській (36,45 відс.), Донецькій (35,11 відс.) і Запорізькій (30,60 відс.) областях. Менше 10 відс. голосів КПУ отримала у п'ятьох західніх областях з найменшим відсотком російського населення — Волинській (9,22 відс.), Рівенській (7,42 відс.), Закарпатській (6,35 відс.), Івано-Франківській (5,37 відс.), Львівській (4,56 відс.).

І навпаки, Рух найбільше голосів отримав у західніх областях (у Львівській — 36,05 відс., Тернопільській — 3-,03 відс., Рівенській — 29,23 відс., Івано-Франківській — 27,10 відс.) а найменше — у південносхідніх. У Криму Рух одержав 6,75 відс. голосів виборців за рахунок кримських татар. Західні області дали також найбільший відсоток голосів виборчому бльокові „Національний Фронт" (Тернопільська — 21,12 відс., Івано-Франківська — 16,38 відс., Львівська — 8,72 відс.).

На території Криму КПУ отримала 39,4 відс. голосів, партія „Союз" — 9,7 відс., Рух — 6,7 відс., „зелені" — 5,7 відс., НДПУ — 4,3 відс., „Громада" — 2,9 відс., Мусульманська Партія — 1,5 відс., бльок НЕП — 1,2 відс., УНА — 0,9 відс.

За списками Руху до Верховної Ради України прийшов голова Меджлісу кримських татар Мустафа Джемільов, а в одномандатній окрузі в Криму — його заступник Рефат Чубаров. В Криму Рух отримав 6,75 відс. голосів виборців, 2/3 з яких (понад 65,000) — кримські татари. На попередніх виборах в цьому реґіоні Рух зміг набрати лише 0,01 відс. голосів.

У новому складі Верховної Ради Криму 36 місць із 100 отримали комуністи, 5 — представники АПУ, по 4 — НДПУ і партія „Союз", 2 — ПЕВ, 1 — соціялісти і 47 — безпартійні. Кримські татари складають близько 11 відс. населення півострова, у новому складі кримського парляменту працюватиме лише один кримський татарин — член КПУ Лентун Безазієв.

Виборча активність етнічних меншин

Активність населення в місцях компактного проживання національних меншин не відрізнялася від участи у виборах всього населення.

Очевидно, під певним впливом етнічного чинника відносного успіху в Чернівецькій області досягла Партія Реґіонального Відродження України (4,57 відс. голосів). В районах компактного проживання румунської національної меншини — Герцаївському і Новоселицькому — за кількістю отриманих голосів ця партія поділила друге місце з Рухом, а в Сторожинецькому районі зайняла друге місце (на першому місці в цих районах — КПУ). Причиною успіху Партії Реґіонального Відродження України в цих районах, ймовірно, стали такі її передвиборчі гасла, як автономія реґіонів, включаючи вирішення реґіональних мовних проблем шляхом місцевих референдумів, близькі до вимог деяких громадських об'єднань досить чисельної тут румунської громади (10,7 відс. населення области).

Відмінностей у голосуванні за ті чи інші партії в решті районів компактного проживання національних меншин і всього населення відповідних областей, за попередніми даними, не спостерігалося.

До місцевих рад обрано депутатів від національних меншин в цілому пропорційно до їхньої частини від всього населення відповідних районів. Так, у Герцаївському районі, де 96 відс. населення є румунами, у новому складі райради 96 відс. депутатів є румунами. До Чернівецької обласної ради обрано 15 румунів і 5 молдаван.

У Новоселицькій виборчій окрузі Чернівецької области до Верховної Ради України повторно обрано румуна за національністю, Івана Попеску.

До Закарпатської обласної ради з числа національних меншин депутатами обрано п'ять мадярів, одного німця, жида, словака і росіянина. У Берегівській виборчій окрузі, в якій компактно проживає мадярське населення, до Верховної Ради України обрано голову Товариства мадярської культури Закарпаття М. Ковача.

Таким чином, представництво національних меншин в місцевих радах в місцях їхнього компактного проживання в цілому відповідає питомій вазі цих меншин у складі населення відповідних областей і районів (за вийнятком представництва кримських татар у Верховній раді Автономної Республіки Крим).

Узагальнюючи вище сказане, ще раз підкреслимо: етнічний чинник відіграв певну ролю у виборах. Він позначився як на змісті програм партій, так і на кількості голосів, відданих за ту чи іншу партію. Разом з тим, вибори показали, що етнічний чинник (етнічні інтереси, потреби і вимоги) не є в нинішньому українському суспільстві головним. Партії і виборчі бльоки, які в ході виборчої кампанії зробили ставку на наголошення інтересів окремих етнічних чи етнокультурних груп населення, не отримали підтримки не лише виборців у цілому, а й зазначених груп.

Це свідчить про підтримку в цілому населенням політики держави в етнонаціональній сфері, про певний рівень консолідованости поліетнічного українського суспільства.

Весна в Парсиппані

Прекрасні дерева усипані квітом,
В чудових букетах весняний розмай,
А я все шукаю бузок розмаїтий
Ці грона духм'яні нагадують край.

Дивлюся на паркові чудо-дерева,
Душа завмирає, чарує краса.
Пригадую я — українські сади яблуневі,
Для мене найкращі, й ні з чим не рівня.

Милуюся царським цвітінням магнолій,
гармонія, вічна в природі, жива.
Здається мені, що то мальви казкові
Так квітнуть, косицями, в рідних краях.

Оксана Булах

Опанас Бритва

Ми й вони

(Гумореска крізь сльози, 1980 р.)

Насамперед на світі були тільки ми. Про них ще ніхто не чув і не підозрівав, що вони можуть взагалі колинебуть появитися. Щоправда, були вже наші вороги, їх у нас ніколи не бракувало. Були собі поляки, мадяри, румуни і всяка інша погань та сарана, що здавна об'їдали наші землі та псували чисте українське повітря. Але, як сказано, про них ще не було „ні слиху, ні диху..."

Якщо хто щось робив цікавого та корисного, то все тільки ми.

Розбили в Городку Ягайлонськім пошту. Хто розбив? — Ми. Застрелили в Варшаві Пєрацького. Хто застрелив? — Ми. Хто підпалював полякам стирти? — Ми.

Все робили ми, а за це нас і добре лупцювали.

Поляки уряджували пацифікації, москалі морили голодом, але все це нас тільки єднало, зміцнювало, бо в біді були МИ. Всі по цій самій стороні, стояли одним непорушним фронтом.

І от прийшла війна, а з нею еміґрація. І тут, перший раз появились „вони". „Вони" — то були ці самі, що ще вчора казали на себе „ми", але за малу дрібничку, на яку не варто, як кажуть, плюнути, розсварились між собою і одні на других почали казати: це „ми", а то „вони"...

Спочатку все скидалося ще на жарти. Щоправда, кепський жарт, але жарт. „Вони" не були ще такі злі, а „ми" не такі уже дуже добрі, але згодом справа набрала поважного вигляду.

Ми сказали, що вони є причиною всіх невдач, і тому, хто знає, чи не краще говорити з ворогами, ніж з ними, а вони в свою чергу твердили і закидали нам таку саму провину.

Від цього почалося. Все, що ми робили, стало добре, благородне, патріотичне, варте похвали, — а все, чим вони займались, — не варте і торби січки.

В їх рядах аж кишіло від всякого роду запроданців, зрадників, киринників, хрунів та інших прихвостнів, а в наших лавах зібрались самі святі і благородні єства, що ніколи нічого злого не зробили, а жили виключно для самої ідеї, все безкорисливо, все віддано, готові в кожну хвилину віддати за неї останню краплю крови.

Ми і вони роз'їхались з тісних таборових закамарків в Канади, в Америки, в Австралії та всякі інші закутини світу, а з ними поїхала і наша незгода.

Чим краще нам ставало матеріяльно, тим більше було часу й засобів на підривну роботу. Цебто ми підривали їх, а вони нас, на превелику втіху і радість наших ворогів. Бо хто витрачає час на внутрішню боротьбу, не може вже мати часу на зовнішню, в ім'я якої нібито (це вже і ми, і вони одноголосно співали!) всі виїхали на еміґрацію...

Минули роки. Нестало людей, які започаткували цю шкідливу для нас історію. Ростуть діти, розмовляють між собою тільки по-англійськи, а ми й вони все ще по-староkраєвому деремо собі взаємно рештки чубів, хоч мало хто і пам'ятає, з чого ця драчка властиво почалася...

І ми і вони постарілись, посивіли чи полисіли, але нікому й на думку не прийде: чи не час було б покласти край цьому безглуздю?..

Тільки прошу: не кажіть оцього стареотипового: ми хочемо, це вони не хочуть!..

Юлія Войчишин

Р. Шпек з делеґацією в Канаді

I

Від 4-го до 9-го квітня, на запрошення міністра міжнародної торгівлі Канади Серджіо Маркі, в Канаді перебувала офіційна делеґація України під проводом Романа Шпека, голови Національної аґенції України з питань розвитку та європейської інтеґрації. Від понеділка, 6-го квітня, вони перебували в Оттаві. Того ж вечора в екслюзивному Рідо клюбі їх приймав вечерею попередній губернатор Канади Роман Гнатишин. Делеґація відбула ряд ділових зустрічей з міністром Маркі, з Канадською міжнародною аґенцією розвитку та з Канадською корпорацією розвитку експорту. Між Корпорацією розвитку експорту Канади і Кабінетом Міністрів України 7-го квітня був підписаний протокол про фінансове співробітництво. Амбасада й амбасадор України в Канаді Володимир Фуркало співпрацювали з делеґацією, і в середу, 8-го квітня, відбулося прийняття в їх честь в амбасаді України.

Мені вдалося взяти інтерв'ю в Р. Шпека, в якому він відповів на запитання про ціль делеґації, подав оцінку настанови Канади до України та враження з виборів.

— Ваша делеґація, крім вас, включала заступника міністра фінансів Сергія Макацарію, начальника Управління співробітництва зі ЗСА і Канадою Олену Кучеренко та начальника Управління міждержавних та банківських кредитів Віру Рибак з Національної аґенції України з реконструкції та розвитку. Що вдалося виконати вам із заплянованої програми?

— Головні події, які відбулися тут і в яких наша делеґація брала участь — це обговорення результатів полагодження проєктів технічної допомоги, яку надає канадська урядова аґенція розвитку, і як ті проєкти здійснюється в Україні. Як впроваджується програми підтримки освітнього рівня, системи навчання державних службовців, що робиться в галузі енерґетики та особливо енерґозбереження. Також програми, що торкаються регабілітації наших енерґогенеруючих потужностей, проблеми ядерної безпеки, зокрема та, що пов'язана з Чорнобилем. Ми вели мову про розвиток малого і середнього підприємництва, що є важливим пріоритетом діяльности Уряду. Ми інформували канадську сторону про нараду-конференцію, що відбулася в Києві з участю Президента Кучми та підприємців всіх областей України. Конференція яскраво задемонструвала наше зацікавлення в технічній допомозі та фінансовій підтримці малого і середнього підприємництва, яке повинно бути основою зростання української економіки та української держави. Також ми вели переговори в Міністерстві міжнародної торгівлі, в Коропрації розвитку експорту, мали зустрічі з приватними підприємцями, які хочуть працювати в Україні, і в цілому я з добрими враженнями покидаю канадську землю, зі сподіванням, що ті наміри будуть здійснені в конкретних плянах.

(Закінчення буде)

Загальні збори Федеральної Кредитівки „Самопоміч" в Нюарку

В суботу, 28-го березня ц.р., відбулися 39-ті Загальні збори Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Нюарку, Н. Дж., в УНДомі в Ірвінґтоні, Н. Дж.

Збори відкрив голова Ради директорів Осип Труш і привітав представників сусідних кредитівок та членів кредитівки. Подав порядок нарад, який прийнято без змін. Він відчитав імена 24-ох членів кредитівки, які відійшли у вічність протягом 1997 року. Однохвилинною мовчанкою вшановано їхню пам'ять. Рівночасно попросив секретаря дирекції Михайла Шпигульського відчитати протокол з попередніх Річних зборів. По відчитанню протоколу приступлено до звітів дирекції та управи кредитівки про діяльність за минулий рік.

У 1997 році голова дирекції ствердив, що, керуючись кооперативним кличем, що „люди помагають людям" і своїм довголітнім досвідом, зосередила всю свою увагу на поширення членства, збільшення позичок і кращої обслуги для своїх членів. Щоби це реалізувати, рішено використати нагоду для відкриття філії в новому будинку Українського Народного Союзу в Парсиппані, Н. Дж. Процес відкриття філії забрав багато часу, зусиль та енерґії, але це буде продуктивним кроком у розвитку нашої фінансової бази та зміцнення зв'язків з нашими членами, що живуть в околицях Парсиппані.

Не менш важливою подією для кредитівки було створення Комітету ринкових умов, який мав за завдання проаналізувати та виявити нову стратегію у зацікавленні новоприбулих у товаристві та кредитівці „Самопоміч" і в цьому напрямку були продумані можливості нових методів підходу до молодого покоління з напрямком наших послуг для членів та громади в цілому. Цей комітет у співпраці з дирекцією підготовив інформаційні матеріяли, що висвітлюють не лише майбутні пляни та завдання нашої кредитівки на користь громади та всіх членів, а й також плідну співпрацю з церквою та громадою. Ця унікальна роля кредитівки була висвітлена у шестихвилиннім огляді телевізійною станцією Сі-Бі-Ес 14-го грудня 1997 року під заголовком "Building America: Eye on Business."

Далі голова дирекції відзначив, що 1997 рік позначився неґативною подією для всіх кредитівок, а саме: судова справа, що була порушена комерційними банками Америки під назвою „Банки проти кредитових кооператив". Ця справа опинилася у Верховному суді для дальшого вирішення. Це рішення суду в користь банків було видане 25-го лютого 1998 року. Очевидно, нова ситуація зобов'язує всіх членів кредитівок бути готовими захистити наші інтереси, вкючаючи також членів конґресової палати у Вашінґтоні.

Слідуючим звітодавцем був Ігор Ляшок, президент кредитівки. Він ствердив, що хоча кредитові кооперативи дають фінансові послуги подібно до банкової індустрії, вона різниться тим, що кредитові кооперативи є власністю членів та існують і служать своїм членам. В 1997 році цей процес відображав цей аспект, що вона залишається для людей, а не долярів. Ми існуємо, щоб передусім служити нашому членству, а також українській громаді в загальному.

У своєму звіті він сказав, що загальні прибутки на день 12-го грудня 1997 року збільшилися на 3,191,104 дол. у порівнанні з 3,115,994 дол. у 1996 році, що є збільшенням на 75,310 дол. Витрати в 1997 році були 1,001,050 дол. і збільшилися на 128,160 дол. понад 1996 рік, головно через резерви на сумнівні позички у висоті 60,000 дол. Чистий прибуток у 1997 році, включаючи резерви та сумнівні позички, був 475,302 дол. більше ніж у 1996 році. Всі активи при кінці року були 49,446,029 дол. Це зменшення віддзеркалює зміни на 535,091 дол. від минулого року. Ці зміни вказують на побільшення готівкових і інвестиційних потреб наших членів. Весь капітал збільшився до 12 відс. всіх активів, від 11.4 відс. минулого року. Відділ позичок був активний в 1997 році, бо виплачено 5,399,154 дол. для гіпотечних, особистих і на купно авт. Рівнож успішними були кредитові картки ВІЗА. Всіх позичок є на 50 відс. активів, а це означає, що кредитова кооператива інвестувала наново половину своїх активів у своїх членах і громаді.

Звіт Кредитового комітету дав його голова О. Труш, а за Контрольну комісію її голова д-р Андрій Гречак. Після вичерпних звітів він вніс пропозицію на уділення абсолюторії, яку збори затвердили.

Тут голова дирекції попросив до привітів представників сусідних кредитівок. Привіти зложили: від Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Ню Йорку президент д-р Богдан Кекіш, президент інж. Ярослав Федун від Кредитової Кооперативи „Самопоміч" Ню Джерзі в Кліфтоні, предсідник Ради директорів ЦУКА, та президент Православної Кредитової Кооперативи в Ню Йорку інж. Всеволод Саленко і заступник голови дирекції Кредитової Кооперативи СУМА в Йонкерсі Володимир Козіцький. Від громади вітали і подали свої побажання д-р Степан Ворох від Історичного Музею Українсько-Американської Спадщини, від ООЧСУ в Нюарку Василь Закорчемний, а писемний привіт від відділу ч. 5 ООЛ в Нюарку Володимир Кікта, голова Номінаційної комісії, до якої входили Дмитро Бобеляк і Іван Іванчук, подав намічених двох кандидатів до дирекції на трирічну

(Закінчення на стор. 4)

В Україні вшанували пам'ять І. Огієнка

900-літній старовинний Брусилів на Житомирщині навесні, 29-го березня, традиційно стає центром вручення Огієнківських нагород, які засвідчують про невмирущий потенціял української духовости. Народився Іван Огієнко (Митрополит Іларіон) 2-го січня 1882 року, а упокоївся 29-го березня 1972 року у Вінніпезі, Канада.

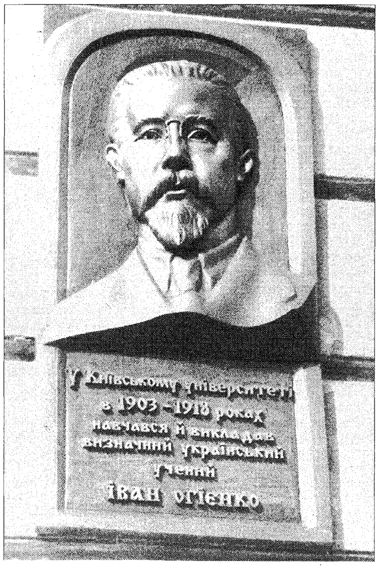
По закінченні Київського Університету стає на захист української мови, перекладає на українську мову Біблію і наукові праці, викладає українською в університеті, виходять його фундаментальні праці, такі як „Історія Українського друкарства", „Історія української мови і літератури", монографії, словник української мови, творить коло 1,500 праць з різних ділянок.

В час революційних потрясінь І. Огієнко є міністром освіти і віросповідувань, ректором Кам'янець-Подільського Університету. В останні роки Митрополит Іларіон Огієнко очолює Українську Православну Церкву в Канаді.

На місці помешкання І. Огієнка 29-го березня встановлено пам'ятну плиту, яку посвятили Єпископ Житомирський Ізясляв, пастор Української Лютеранської Церкви Ярослав Шепелявець з Києва і священик УАПЦ зі Львова С. Коваль.

Промовляє Олександра Мороз.

Барельєф І. Огієнка.

Академік Анатолій Погрібний вручив дипломи І. Огієнка: пасторові Я. Шепелявцеві, дружині письменника Петра Уляренка (посмертно), композиторові з Києва Вікторові Степуркові, Євгенії Сохацькій — мовознавцеві з Кам'янець-Подільського Університету, кобзареві Миколі Нечипоренкові і педагогові Людмилі Бондарчук (обоє з Житомира). З привітальною промовою, з численними прикладами про гідне життя виступив професор Ратґерського університету академік Тарас Гунчак, минулорічні стипендіянти зі Львова Олександра Мороз і Зиновій Тіменик.

А вже 16-го квітня у Києві відбулось урочисте відкриття пропам'ятної таблиці Митрополитові Іларіонові, державному і церковному діячеві і відомому вченому, яку встановлено на Жовтому корпусі Національного Університету ім. Т. Шевченка.

Право урочистого відкриття барельєфу надано В. Ромашкові, заступникові голови міської адміністрації, і В. Скоченкові, ректорові Київського Університету ім. Т. Г. Шевченка. Звучить державний гимн України. Чин посв'ячення відправляє Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет.

Слово надане колишньому Президентові УНР в екзилі Миколі Плав'юкові, який зазначив, що процес вшанування імені Огієнка має бути постійним і безперервним. Академік А. Погрібний, голова Комітету в справах нагород ім. І. Огієнка, ще раз нагадав на невідкладній патріотичній справі, переіменуванні однієї з київських вулиць на Огієнківську, а на батьківщині у Брусилові — створення цілого меморіяльного комплексу-музею.

Гості зі Львова — лавреати Огієнківських нагород Олександра Мороз і Зиновій Тіменик наголосили на потребі зміцнення національної свідомости та рішучої відсічі усім, хто хоче загальмувати процес національного відродження. Іван Огієнко говорив: „Україна — не тюрма народів, а колиска культур", „Бережіть свою віру, мову, звичаї і тим збережете національну істоту свою", „Бо горе народу, серед якого ростуть безбатченки! Бо тільки той народ сильний, який не розкладається зсередини отрутою безбатченства!"

Львів'яни відзначили також патріотів іншого національного походження, що виборювали Україну, а це Петро Могила — молдованин, В'ячеслав Липинський — поляк, Софія Русова — шведка, Агатангел Кримський — караїм, Пилип Орлик — лотиш, Марко Вовчок — росіянка та інші, які так багато робили для відродження нашої культури і державности.

Ірина Тюрменко, Огієнкова правнучка, подякувала усім, хто спричинився тою чи іншою мірою до святочної події.

Наприкінці львів'яни передали вітання від львівської влади — посадника В. Куйбіди і радника С. Кисіля, а також запрошення прибути 9-го листопада до міста Лева на відкриття пропам'ятної таблиці на одному з будинків на вулиці, що ось уже кілька років носить ім'я великого сина українського народу — І. Огієнка.

В'ячеслав Камінський,
Україна

Шевченківська конференція у Вашінґтоні

Заходами Осередку Наукового Товариства ім. Шевченка та Відділу Української Вільної Академії Наук в приміщенні українського католицького крайового собору 22-го березня ц. р., відбулася конференція, присвячена роковинам Тараса Шевченка.

Конференцію відкрив голова осередку д-р Василь Наконечний. Наводячи приклади з особистого життя, голова вказав на вплив Шевченка на кожного з нас та на покоління, які творили в його часах і на велетенський вплив Шевченкового слова на теперішні покоління.

Першим доповідачем був Микола Француженко-Вірний, який у своєму есеї-доповіді „Не забуваймо Його Заповіта" проаналізував поезії Шевченка. Всі вони творять образ Шевченка як пробудника нації та Шевченка — генія і пророка. За словами доповідача, Шевченко дав нам образ світу „вольного, несповитого", в якому вміщається і космос, і душа людини-індивідума, і природа, і суспільство, і фізична матерія, і духовий світ людини. Ляйтмотивом творчости поета є протиставлення рабського суспільства вільному Божому світові. В парі з цим іде поняття свободи, яка стала аксіомою в житті Шевченка, а для нас свобода була, є і буде головним заповітом Шевченка Україні.

„Шевченко в Конґресовій бібліотеці" — тема другої доповіді, яку виголосив Богдан Ясінський, відповідальний за україніку в бібліотеці. Слухачі довідалися, що доповідач підготовив з рамени Европейського відділу разом з д-р Валентиною Пашковою (Інститут Культури в Києві) бібліографію, яка має поверх 800 позицій Шевченкових творів і творів про Шевченка. Усі вони згуртовані в десяти розділах. В бібліотеці є переклади з Шевченкових творів у 15-ти мовах. Бібліографія буде на Інтернеті, як також появиться друком. Доповідач довше затримався на виданнях Шевченкових творів у ЗСА. До популяризації Шевченка в Північній Америці найбільше причинився Український Народний Союз і газета „Свобода". З появою „Свободи" в 1893 році почався народний рух серед українців. У березні 1894 року „Свобода" містить згадку про перший концерт в честь Тараса Шевченка в Шамокіні, Па. Відтак такі концерти поширилися по всіх скупченнях нашої еміграції, а „Свобода" почала вміщувати статті, присвячені Шевченкові, в березневих числах.

Завдяки УНСоюзові в 1902 році в друкарні „Свободи" появляється книжечка, вповні присвячена Тарасові Шевченкові: „Тарас Шевченко: його житє і значінє" Михайла Лозинського (як видання часопису „Свобода", ч. 17, на 59 сторінках малого формату, 19 см.) в Олифанті, Па. Це перша книжечка в Америці і Канаді про нашого поета.

В 1914 році Просвітна комісія УНС почала видавати книжечки, які мали наддрук-присвяту на обкладинці в горішній частині „В честь столітних роковин уродин Тараса Шевченка" протягом цілого року. Завершенням цих видань була збірка „Шевченко і його Україна", яку видав УНСоюз — „Свобода" в 1916 році, в цілості присвячена Шевченкові. Книжечка на 64 сторінки з ілюстраціями і обкладинкою, на якій образок „Московська поліція на могилі Т. Шевченка в 1914 році". Період до 20-их років замикається музичним виданням „Гамалія" Г. Смолинського та виданням Федерації Українців у ЗСА „Думи і пісні" в 1918 році в Ню Йорку на 64 сторінках. Слухачі могли познайомитися з літературою, зібраною автором і Конґресовою бібліотекою.

Степан Максимюк в доповіді „Дискографія Шевченкіяни" представив одну з найважливіших, а заразом і найбільш занедбаних ділянок Шевченкіяни — дискографію-записи на платівках музики на слова поета у виконанні українських і неукраїнських солістів, акторів сцени, хорів, оркестр і т. д. Протягом майже столітніх записів призбирано чимало грамофонних записів, але вони не є науково опрацьовані і видані. Свою доповідь прелеґент побудував на архівних матеріялах, які знаходяться в його архіві, в колекції д-ра Дж. Берґера, яку він подарував Конґресовій бібліотеці.

С. Максимюк ілюстрував доповідь вибірковим добором пісень, записаних протягом останнього століття. З записом першої платівки, записаної в березні 1900 року в Петербурзі у виконанні сопрано П. Гаврильцевої-Хмари, на якій є пісня „Нащо мені чорні брови", почалася демонстрація записів. Платівки П. Гаврильцевої-Хмари є одні з перших українських платівок у світі, а в Росії і Україні вони становлять початок української дискографії.

Славний актор М. Кропивницький записав у 1906 році ряд віршів. Слухачі прослухали записи тенора М. Менцінського і баса О. Нижанківського, записані в 1910–11 роках, та багато інших. Список, який приготовив С. Максимюк, обіймає 240 позицій різних записів пісень від 1900 до приблизно 1965 року платівок на слова Шевченка. Слухачі мали змогу прослухати шедеври записів від 1900 до 1990 року.

Голова Осередку НТШ подякував доповідачам за доповіді та запросив усіх присутніх на перекуску.

Б. Я.

Мистецька збірка Стецькових

Серед друзів і прихильників Українського Музею особливе місце належить колекціонерам мистецьких творів. Часто це — творці т. зв. „лікарських колекцій", що виникали в Америці від 50-их років. Подружжя Неоніля і д-р Євген Стецькови — клясичний приклад лікарів-меценатів українських мистців. Не випадково на екслібрисі Стецькових роботи Тирси Венгриновича гармонійно поєднується емблема медицини з емблемою мистецтва.

Дмитро Степовик

МИСТЕЦЬКА
ЗБІРКА
СТЕЦЬКОВИХ

10-го березня 1998 року в Сарасоті, Фла., св. п. Неоніля Стецьків (дівоче прізвище Безкоровайна) несподівано померла. Але й по смерті вона лишається прихильником Українського Музею, бо замість квітів на її могилу музей дістав чималі пожертви на свій Будівельний Фонд із Сарасоти, з Баффало, з Рочестеру, з Вашінґтону тощо.

1992 року подружжя Стецькових здійснило рідкісне видання — альбом своєї домашньої збірки. На першій сторінці читаємо: „Видання виконане на кошти Є. і Н. Стецькових, ввесь прибуток з продажу альбому призначається на Український Музей у Ню Йорку". Згадуючи одне з перших своїх надбань — картину М. Левицького „Гуцульські музики", д-р Є. Стецьків писав у статті до альбому: „Мої американські колеґи-лікарі, буваючи у нас дома, завжди звертали увагу на барвистих 'Гуцульських музик' і наш дім стало відвідувати все більше американців. Я користувався нагодою, щоб розповісти їм про Україну, намагаючись привчити чужинців не плутати її з Росією. Через посередництво колекції українського мистецтва мені за багато років пощастило розповісти правду про Україну кільком поколінням американських лікарів, що перейшли через наші клініку і... через наш дім з картинами. Оскільки ми збирали виключно твори українських мистців, то наша збірка стала важливим виховним важелем і для наших дітей, які народилися й виростали в Америці".

„Після нас твори перейдуть у власність наших дітей, а значна їх частина записана нами для Українського Музею в Ню Йорку", — повідомляють Стецькови, а тим часом кожен, хто хоче ближче ознайомитися з їхньою колекцією, або вшанувати св. п. Неонілю Стецьків і водночас підтримати Український Музей, може замовити альбом „Мистецька збірка Стецькових", вартістю 20 дол., за адресою: The Ukrainian Museum, 203 Second Ave., New York, NY 10003; tel.: (212) 228-0110. E-Mail: Ukr.Mus.@aol.com.

Надія Світлична,
Український Музей

І рости, і діяти нам треба

Кілька днів тому довелося мені побувати в Трентоні, де відвідала Український Народний Дім.

Якось імпровізовано відбулась тут зустріч українців різних хвиль еміґраційних. Цікаво, змістовно й весело люди зуміли зорганізуватись і відпочити, а можливо набратись наснаги й на наступні дні тижня.

Знайшлись співаки і музиканти. Відомо, наша земля багата талантами. Наймолодші з присутніх тут, школярі, брат з сестрою — Марта і Тарас, діти однієї з новоприбулих родин зі Львова, дарували присутнім українські народні пісні, веснівки, в обробках Леонтовича, Лисенка, а два молоді чоловіки, на ім'я Богдан і Ярослав, заспівали під власний гітарний акомпаньямент „Пісню про рушник", „Два кольори", „Мамину вишню", то об'єднала пісня й музика людей, еміґрантів попередньої і теперішньої хвиль.

Це гарний приклад для наслідування. Люди приїздять з України тепер часто, життя змушує шукати якось заробітку й допомагати родинам вдома. Тому так звана четверта хвиля еміґрантів набула ще й назву „економічної". Але хочу звернути увагу саме на те, що люди, які опинилися на чужині, часто не знаючи англійської мови, потрапляють в зовсім інші від звичних їм, обставини. Шукають поради, допомоги, і найперше у своїй громаді, у своїх земляків. От і приходять люди в народні доми.

Знає і дбає про це Управа Українського Народного Дому в Трентоні. Відомі всі тривоги еміґрантів голові НД Мирославові Романюкові, бо сам з четвертої еміґраційної хвилі, проживає в ЗСА лише вісім років, але встиг заслужити шану і повагу серед людей.

Завжди знаходять розуміння і всіляку підтримку нові еміґранти в Романа Кузика, заступника голови Народного Дому. Це чудова, душевна, інтеліґентна, щира людина. Так говорили про нього присутні. Море добрих слів почула я на адресу Бориса Гулая. Він же й президент Американсько-Української Гуманітарної Асоціяції. Завжди подасть руку допомоги кожному, хто звернеться до нього. Плоди праці цієї людини — це 55 пачок гуманітарної допомоги, відправлених в Україну до шпиталів, сиротинців, шкіл. Та ще й перевірена доставка її в кінцеві пункти призначення.

А Ганна Кузів — це талановита носійка добра і краси. В своїй господі, що сяє прибрана вишивками, рушниками, власноручно виготовленими, привітає кожного по-материнськи, тепло, щиро й ласкаво.

Багато можна назвати ще прізвищ. Велике спасибі й низький уклін вам, за добро, яке добро й породжує. Всі, з ким познайомилась і говорила, знаходили цікаві теми розмов. Часто зав'язкою були слова: „А ви читали „Свободу", де друкувалось..."

Звичайно, кожна еміґраційна хвиля відчуває потребу ще й в українському писаному слові. По собі знаю, якою теплотою, радістю й надією пройнялась, коли, прибувши до Америки, потрапила до рук мені газета „Свобода". Це почуття можна зрівняти хіба що з тим, коли стрінеш когось рідного й близького після довгої розлуки...

І хоч нашій „Свободі" вже 100 минуло, вона актуальна, бажана й молода. Люди чекають на неї щоденно. Бо серця кожного еміґранта б'ються в унісон з пульсом України і хочуть знати кожен день, що діється на батьківщині та в діяспорі. Таку можливість надає їм це видання, наш український щоденник „Свобода", котрий повинен залишитись ним ще багато-багато років і служити для народу нашого, як пророчив їй отець Г. Грушка ще в 1893 році, заклавши зерна для її росту і побачивши основне призначення створеної тоді газети „Свобода" — боронити народні інтереси, кликати його до суспільно-корисної праці, виховувати на американському ґрунті свідомих українців, патріотів втраченої батьківщини, бути носієм української культури і традицій народних, невтомним пропаґандистом і охоронцем рідної української мови.

Таким є наш щоденник „Свобода", і ніяк вона не повинна стати тижневиком, бо втратить свою актуальність, а згодом і зовсім згасне. Цього вже аж ніяк не можна допустити!

Така думка всіх свідомих справжніх українців діяспори ЗСА.

Оксана Булах

Тим разом...

(Закінчення зі стор. 1)

де приходиться їм спільно рецитувати.

Наша співрозмовниця, повна темпераменту та видимого захоплення своєю працею і виставою, яку підготовляє, раз-у-раз в часі нашої розмови зі запалом рецитує уривки з поем, що будуть виведені.

— Знаєте, — каже вона у перерві між цитатами поезій, — я сиділа довгі години дня і ночі придумуючи як це все режисерувати і як переводити. Отже іде все по черзі від „Contra spem spero", а кінчається так, що всі виконавці сходяться на тому самому місці.

— Чи можна знати як буде влаштована сцена до тої збірки творів Лесі?

— Це є кілька підстав у скульптурній формі укладу Марійки Шуст — ось погляньте, і Л. Крушельницька витягає із течки ряд проєктів скульптурного порядку, виконаних на комп'ютері, які будуть переведені у живу форму.

— А до цілої збірки поезій музику написав, як завжди для моїх вистав, проф. І. Соневицький тільки виконувати її буде не він, а наш відомий піяніст Володимир Винницький. Хореографічний уклад зробила Рома Прийма-Богачевська, костюми виконала Ірина Лішман, а за освітлення дбає Андрій Ганкевич. Як бачите, все це мої постійні співробітники і ми так добре себе знаємо, що і праця іде бездоганно. Ось гляньте, як це все буде уложене на сцені — показує керівник студії.

— А скажіть, коли ми побачимо саму виставу і де?

— 7-го червня у приміщеннях Фешен Інституту о год. 7:30 вечора. Скоро буде вже афіша, яку виконує Коля Савицький і яка появиться у всіх місцях, де знаходяться українці. Вже тепер питають мене чи буде ця вистава повторена. Я застерігаюся, що буде лише одна вистава, отже хто хоче побачити мусить зарезервувати собі 7-го червня.

— Але в загальному, ви вже виставляли зі своїми молодими акторами твори Лесі Українки?

— Розуміється, що так. Пригадаю вам, що в 1971 році ми у сторіччя з дня народження Лесі ставили „Лісову пісню", а відтак інсценізацію шести її поем або виїмків з поем. Чи знаєте, що на цей наш перший виступ написав рецензію ніхто інший, а наш славний актор і режисер Йосип Гірняк? Як можете її найти у збірках „Свободи", то я подам вам точно, що це було 1971 році у грудневому додатку літературно-мистецькому, що тоді постійно появлявся.

— А пригадайте мені, що було першою виставою вашої Студії Мистецького Слова?

— Перша наша вистава — це був „Летючий корабель" в Народному Домі. Пригадуєте?

Розуміється, мені перед очами станула, немов це було вчора, ця вистава і молоденькі актори, перейняті так своєю грою, як їхні батьки на залі. Багато із тих акторів сьогодні вже поважні громадяни. Це ж було перед 33-ма роками. Шмат часу, а скільки праці, скільки ідей. І все це було завдяки одній людині, одержимій ідеєю театру молодих сил.

Не диво, що цю працю Лідії Крушельницької уміють усі належно оцінити. Ось саме недавно Молодечий Театр ім. Леся Курбаса перебуваючи у нас на гостинних виступах виставляв „Камінного господаря" Л. Українки у робочому варіянті, але використав цю нагоду, щоб привітати тих, які перед 30 роками виставляли цю п'єсу у Ню Йорку, а між ними особливо вони вітали Л. Крушельницьку, вручаючи її грамоту та нагороду від Театральних Діячів України і Міжнародного фонду. Враз із тим передали нашій визначній акторці та режисерці фігуринку київського князя Олега. Це було найкращим доказом пошани та признання для Л. Крушельницької від молодої української держави. А ми тут, що маємо нагоду постійно слідкувати за працею та успіхами її учнів будемо знов з повним подивом і захопленням подивляти цей новий почин і нових молоденьких акторок у такій виїмковій виставі.

У НЕДІЛЮ, 10-ГО ТРАВНЯ, в Дубліні, столиці Ірляндії відбулася партійна конференція Шин Фейн, політичної вітки в більшости римо-католицької Ірляндської республіканської армії, на котрій майже одноголосно підтримано договір, метою котрого є закінчити сектантську війну в Північній Ірляндії. Не зважаючи на деякі заклики противників замирення, учасники конференції схвалили згаданий договір і дозволили політикам Шин Фейн зайняти своє місце в новій Асамблеї Північної Ірляндії, котра буде центральною установою нової політичної структури передбаченої для Північної Ірляндії, в більшості протестантської англійської провінції. Після голосування партійне керівництво повідомило, що 96 відсотків з присутніх приблизно 350 делеґатів проголосували за тими двома резолюціями.

ПРЕДСТАВНИК ЗСА ДО ЮҐОСЛАВІЇ Ричард Голбрук, у неділю, 10-го травня, після зустрічі з албанським прем'єр-міністром Фатосом Нано, підтвердив, що існує застій між Београдом, сербськими етнічними албанцями та Тіраною щодо кризи в Косово. Його зустріч в Тірані, столиці Албанії, відбулася після переговорів у Сербії з Ібрагімом Руґовою, провідником албанців у Косово та юґославським президентом Слободаном Мілошевічом, який ясно заявив, що „не бажає міжнародного посередника". Єдине на що погодилися всі три державні мужі, це те, що ситуація в Косово є небезпечною, заявив Р. Голбрук репортерам засобів масової інформації, але немає узгодження, що робити дальше. Р. Голбрук, головний архітект договору замирення, що закінчив конфлікт у Боснії, підкреслив, що його поїздка до Албанії мала послужити підтримкою для Тірани та зобов'язання Ф. Нано знайти мирну розв'язку цієї боротьби в Косово.

Округа УНС в Баффало відбула збори

Помимо сніговії, яка перейшла понад Баффало, Н. Й., і околицю, дня 22-го березня відбулися Річні загальні збори Баффалівської Округи УНС в залі української католицької церкви св. Миколая.

Збори відкрив голова Округи Зенон Боднарський і попросив о. декана Маріяна Процика відмовити молитву. Прийнято порядок нарад і визнано збори правосильними. Голова Округи представив головного радного УНС Володимира Корчинського, якого присутні привітали оплесками. Вшановано пам'ять померлих членів. Зборами провадив і здав звіт голова Округи в ролі голови Президії з членами Управи. Не був присутній на зборах почесний голова Роман Конотопський з огляду на незадовільний стан здоров'я.

Оксана Бережницька відчитала протокол з попередніх зборів за секретаря В. Сивенького, який був хворий. Збори звіт прийняли без змін. Голова Президії привітав на зборах голову Округи і члена Головної Управи Українського Братського Союзу Михайла Мохнача і представника української православної громади Максима Петручка.

Касир О. Бережницька подала фінансовий звіт. Голова Контрольної комісії Ярослав Пришляк по перевірці фінансів вніс пропозицію на абсолюторію уступаючій управі, що збори прийняли. Тому, що не було дискусії над звітами, голова Номінаційної комісії Я. Пришляк подав список нової Управи на 1998 рік. Збори листу затвердили одноголосно.

До Управи Округи ввійшли: голова — З. Боднарський, перший заступник — Ірена Гнатик, касир — О. Бережницька, секретар української мови і рекордів — Василь Сивенький, секретар англійської мови і зв'язків — Юрко Грещишин; Контрольна комісія: голова — Ярослав Пришляк, члени — Марійка Боднарська і Павло Бондрівський; вільні члени — Дмитро Пітолай і Богдан Пашківський.

Голова Округи подякував за перевибір і довір'я і попросив до слова головного радного УНС В. Корчинського.

В. Корчинський роздав письмовий звіт централі УНС і Округ. В своїм слові сказав про продаж будівлі в Джерзі Сіті і купно другої меншої, але новішої в Парсиппані, Н. Дж. Б. Пашківський запитав, чому продано будинок і де міститься друкарня. Відповідь така, що стара будівля була вже малорентабельна, потребувала багато направи, що було би пов'язане з великими фінансовими видатками. Друкарня міститься вдолині, одначе машини досить старі, зужиті і тепер вся праця виконується комп'ютерами. Представив стан видань, стипендій і оселі Союзівка. Розказав про злуку союзів. Перешкодою злуки є також оселя УБС „Верховина", де уряд Ню Джерзі пропонує розв'язку продажем. Ідуть заходи якнайкраще розв'язати цю проблему. Була би велика шкода втратити таку велику і гарну оселю. Ведеться також дискусія про назву злучених союзів.

М. Мохнач висловив свої думки про стан УБС, якого членство зменшується, брак людей до праці і думає, що злука повинна наступити для добра членів, союзів і цілої громади.

Голова Округи подав плян праці на цей рік. Закриваючи збори, подякував присутнім за участь і попросив усіх на каву і солодке.

Василь Сивенький

Парафіяльне Свячене в Пармі

В дні 26-го квітня ц. р., в Томину неділю, у великій залі Святопокровського Осередку, в пополудневих годинах, зараз по Службі Божій і Панахиді відбулося Свячене з концертом і обідом. Службу Божу відправив, востаннє тут, парох церкви Покрови Св. Богородиці в Пармі о. Іван Чировський. Співав церковний мішаний хор під дириґентурою Романа Турчина. Свячене якраз зійшлося з перенесенням о. Івана до іншої парафії.

Рівнож в цю неділю припадала 12-та сумна річниця чорнобилської катастрофи. В цьому контексті о. І. Чировський виголосив відповідну змістовну проповідь. Також прощався зі своїми святопокровськими парафіянами. Апелював і закликав парафіян до згоди, взаємної любови та співпраці з новим священиком. Жалував, що не мав змоги позитивно закінчити вже почате діло побудови нової церкви. Також підкреслив пріоритети передовсім духовної обнови в парафії, за якою щойно повинна іти матеріяльна, бо без духовної обнови будова є тільки матеріяльною. Цією щирою проповіддю о. парох зворушив багато людей до сліз. По закінченні слів прощання дириґент і дяк Р. Турчин заінтонував хорально „Многії літа" для відходячого душпастиря, яке підхопила співом ціла церква.

По Службі Божій проспівано заупокійну Панахиду за жертви чорнобильської трагедії. Програму Свеченого відкрив о. Чировський воскресною піснею „Христос Воскрес", яку підхопила чисельно зібрана публіка. Далі була доповідь Христини Чабан, культурно-освітньої референтки Парафіяльної ради. Моттом її змістовної доповіді були слова: „І знов Великдень... І знову Чорнобиля трагічний дзвін..."

Якраз 12 років минає від часу сумної чорнобильської катастрофи, яка скоїлася в серці України. Попросту не дається обчислити та навіть передбачити тяжкі захворіння, страшні спустошення та знищення в природі, землі, рослинному і тваринному світі. 26-го квітня 1986 року, в гарний, заквітчаний весняний, святочний день сталася катастрофа, якої історія людства ще не знала. Чорнобильська аварія це видимий голокост українського народу, спричинений комуністами. В Україні є багато жертв Чорнобиля, люди та діти тяжко хворіють, тільки до 20 відсотків немовлят народжуються здоровими. Чорнобиль — це поважна проблема не тільки України, але і цілого світу.

Дальшою точкою була великодня п'єса у виконанні молоді „Всестрадальна мати", автора Дан Мура. В ній виступало біля 40 дітей. В цій дуже добре зорганізованій і добре виконаній дітьми п'єсі великий вклад праці вложили жінки Святопокровського Осередку, які не щадили труду, проб та грошей, аби її поставити на вищий рівень дитячого театрального мистецтва. Діти були своєрідно, гарно удекоровані, їх дикція була добра та співали тонально і зорганізовано. Зміст п'єси і її ляйтмотив була загальна прослава Матері Божої при підкресленні наших історичних рис, що ансамблеві добре вдалося.

З нагоди свяченого було видано детальну програмку з візерунком Матері Божої на передовій сторінці і змістом програми. В програмі також зазначено подяку Станиці Братства І Дивізії УНА за їх пожертву на вихований фонд молоді Святопокровської парафії. Відтак о. настоятель благословив спільну трапезу, а в міжчасі дириґент і дяк при церкві Р. Турчин заспівував пісню: „Христос Воскрес"! Присутні при столах ділилися свяченим яєчком, бажали собі взаємно Благословення Божого та споживали смачно векикодній обід. Зворушуючим було, коли діти підходили до о. Чировського та паніматки при столі і вручали китиці квітів чи галузки заквітчаного бозу як символ вдячности і заразом прощання.

Останньою точкою в програмі була „Великодня писанка" рік 1998, а її ціллю була випродаж гарних писанок, з призначенням на будівничий фонд церкви, і принесла гарний дохід в сумі майже 4,000 дол. Також заповідачі зі сцени домагалися появи на сцені деяких, чільних організаторів п'єси, як: Наталія Крислата-Ліщинецька, Оля Кость, Дозя Крислата, Наталка Зорій тощо. Піснею „Соглacно заспіваймо" закінчено цей святочний день.

Д-р Володимир Боднар

Обговорено...

(Закінчення зі стор. 1)

сектор — не кримінал, а дійсно існуючий сектор економіки, тому головне — законність консультацій, а не те, кому їх надається". У своїх рекомендаціях консалтінґові фірми повинні суворо дотримуватися існуючого законодавства, зазначив О. Пасхавер.

Генеральний директор "Укрконсалтінґу" Віталій Марґуліс зазначив, що зараз в Україні працює понад 450 консультаційних фірм, мета яких — "оптимізація фінансово-економічного стану господарюючих суб'єктів".

На думку учасників економічного "круглого стола", конкуренція українських та закордонних консультаційних фірм буде можлива, коли українська економіка та законодавство стануть не "специфічними", а наблизяться до світових стандартів. Проте ключове місце займатимуть все одно закордонні, залишивши українським вузькоспеціялізовані галузі.

Чорнобиль...

(Закінчення зі стор. 1)

пов'язані з порушеннями нервової системи і органів чуттів. У п'ять разів більше лікарні реєструють захворювання кровоносних органів. Тепер на території підвищеної радіяції замешкує понад мільйон дітей і підлітків. Медичні експерти стверджують, що 45 відс. дітей, які живуть на занечищеній території, мають занадто низький імунітет проти небезпечних хворіб, особливо проти дифтерії.

Загальні ...

(Закінчення зі стор. 3)

каденцію: Михайла Дзімана і Осипа Труша, яких Загальні збори вибрали.

Важливою точкою Загальних зборів була запропонована зміна назви кредитівки, яка була зумовлена демографічними обставинами, що вимагали переоцінки нової дійсности української громади. Тому, що наше членство в сучасний час вже не живе в самому Нюарку й околиці, так, як це було на початках 1950 років, а розкинене по цілому стейті Ню Джерзі, інших стейтах Америки з Канадою й Англією, то теперішня назва Федеральна Кооператива „Самопоміч" Нюарк, Н. Дж., не є вистачальною, тому намічено назву, яка буде звучати Самопоміч Українсько-Американська Кредитова Спілка, а в англійській мові Self Reliance (UA) Federal Credit Union.

На цьому голова дирекції закрив Загальні збори, подякував усім присутнім за участь і попросив до смачної перекуски.

О. Т.